

ganiseret rabat til de situationer, hvor der skal skiltes med prisen på en tjenesteydelse. Hermed skabes der størst mulig parallelitet til reglerne om skiltning med pris og organiseret rabat for varer.

Det foreslås at undtage finansielle virksomheder fra foreslåede bestemmelse, idet reglerne om fastsættelse af regler om skiltning med organiseret rabat efter den gældende lovgivning er overført til økonomi- og erhvervsministeren.

Bestemmelsen svarer herudover, bortset fra en sproglig modernisering, til den gældende prismærkningslovs § 1, stk. 2-4, og § 5, stk. 2. Bestemmelsen om pligt til skiltning med organiseret rabat blev indført med lov nr. 268 af 3. maj 1989 med det formål at skabe større gennemsigtighed omkring prisdannelsen. Om bestemmelsens indhold henvises til lovforslag L 122 af 23. november 1988, FT 1988/1989, Tillæg A, sp. 3029. Bestemmelsen blev ændret ved lov nr. 429 af 1. juni 1994, hvor det blev præciseret, at det ved skiltningen skal anføres hvilke grupper, der modtager rabat eller anden særlige fordel samt størrelsen af den maksimale rabat eller fordel. Om ændringens indhold henvises til lovforslag L 212 af 2. marts 1994, FT 1993/1994, Tillæg A, sp. 7281.

Til stk. 5

Bestemmelsen viderefører adgangen efter den gældende prismærkningslovs § 1, stk. 2, 3. pkt., til at fastsætte regler om skiltningens udformning og indhold. Bestemmelsen blev indført ved lov nr. 429 af 1. juni 1994. Om bestemmelsens indhold henvises til lovforslag L 212 af 2. marts 1994, FT 1993/1994, Tillæg A, sp. 7281.

Bestemmelsen viderefører endvidere adgangen efter den gældende prismærkningslovs § 4, stk. 1, til at fastsætte regler om skiltning med organiseret rabat ydet af en tjenesteyder. Om bestemmelsens indhold og anvendelse henvises til lovforslag L 212 af 2. marts 1994, FT 1993/1994, Tillæg A, sp. 7281. Bestemmelsen vil dog fremover kun være relevant for de tjenesteydere, der ikke i medfør af forslaget til stk. 1 er forpligtet til at skilte med organiseret rabat.

Til § 15

Bestemmelsen svarer, bortset fra en mindre sproglig justering, til den gældende lovs § 11. Bestemmelsen giver ministeren mulighed for at udstede særlige regler om mærkning efter forhandling med de relevante erhvervs- og forbrugerorganisationer. Bestemmelsens stk. 2 er anvendt til at udstede en række bekendtgørelser, som gennemfører EU-regler om mærkning. Om bestemmelsens indhold og anvendelse hen-

vises til dennes forarbejder i lovforslag af 8. maj 1974, FT 1973-1974, Tillæg A, sp. 2241 og L 211 af 2. marts 1994, FT 1993-1994, Tillæg A, sp. 7249.

Til § 16

Bestemmelsen indeholder en "lille" generalklausul, som beskytter forretningskendetegn og lignende, og er en ordret videreførelse af § 5 i den gældende lov.

Markedsføringsloven har siden indførelsen i 1974 indeholdt denne regel om beskyttelse af forretningskendetegn. I sin tid blev bestemmelsen udformet på baggrund af regler i den dagældende konkurrencelovgivning.

Da man indførte en ny markedsføringslov i 1994, L 428 af 1. juni 1994, blev bestemmelsen videreført uændret. Om bestemmelsens indhold og baggrund henvises til Konkurrenceudvalgets betænkning angående En Ny Konkurrencelov (betænkning nr. 416/1966) s.27ff, Forbrugerkommissionens betænkning II (betænkning nr. 681/1973), s. 22 og lovforslag af 8. marts 1974, FT 1973-1974, tillæg A, sp. 2241.

Til § 17

Bestemmelsen har til formål at sikre en strafferetlig beskyttelse mod uretmæssig udnyttelse af virksomheders erhvervshemmeligheder, og er en ordret videreførelse af § 10 i den gældende lov. Markedsføringsloven har altid indeholdt en bestemmelse om beskyttelse af erhvervshemmeligheder baseret på regler fra den dagældende konkurrencelovgivning. Bestemmelsen blev videreført uændret i L 428 af 1. juni 1994.

Om bestemmelsens indhold og anvendelse henvises til følgende forarbejder: Konkurrenceudvalgets betænkning angående En Ny Konkurrencelov (betænkning nr. 416/1973) s. 30 ff., Forbrugerkommissionens betænkning II (betænkning nr. 681/1973) s. 23 og lovforslag af 8. maj 1974, FT 1973-1974, Tillæg A, sp. 2241.

Bestemmelsens anvendelsesområde er blevet udvidet i 2005 med stk. 3, til også at omfatte tilfælde, hvor andre personer, end de som er nævnt i stk. 1, og 2, har haft lovlig adgang til virksomheden, og har uretmæssigt tilegnet sig eller viderebragt erhvervshemmeligheder. Om baggrund og formålet med denne ændring henvises til bemærkningerne i L 132 af 30. maj 2005, FT 2004-2005, Tillæg A, sp. 5608.

Til § 18

Til stk. 1 og 2

Stk. 1 og 2 er en ordret videreførelse af den gældende lovs § 13, som angiver, at handlinger i strid med lo-